

MOJA PARAFIA

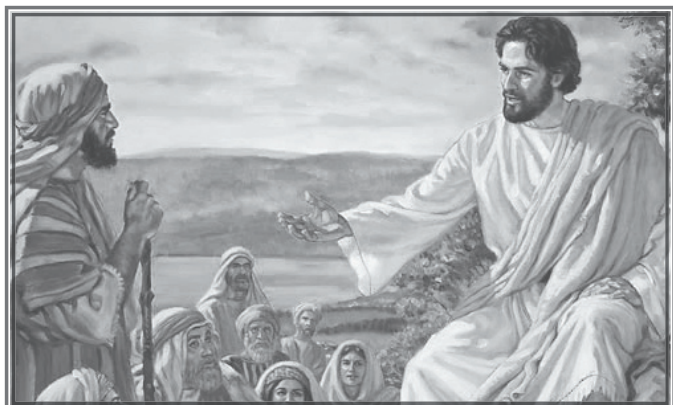
Nr: 1157
14/05/2017

5. NIEDZIELA WIELKANOCNA

EWANGELIA: J 14, 1-12

„Ja jestem drogą i prawdą, i życiem.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”.

Po poprzedniej niedzieli dowiedzieliśmy się, że Jezus jest bramą prowadzącą do zbawienia. Dzisiejsza Ewangelia rozszerza zakres funkcji Pasterza. Jest nie tylko bramą, ale i drogą prowadzącą do tej bramy. Nasze życie jest wędrówką. Jeżeli będziemy szli drogą, którą wyznacza nam Jezus, dojdziemy do Niego i będziemy Jego owcami – uzyskamy zbawienie. Mało tego. Zapowiada, że idzie „aby przygotować nam miejsce (...) i zabierze nas do siebie, abyśmy byli tam, gdzie On jest”. Jezus obdarza nas największym szczęściem i niesamowitą godnością. Daje nam udział w swoim życiu. Aby tego dostąpić musimy wierzyć, że

tylko Jezus „jest drogą i prawdą, i życiem”. Innej drogi nie ma. W pogłębianiu naszej wiary umacnia nas Jezus. Zawierzmy Mu w stu procentach. Nasze czyny niech świadczą o tym, że świadomie i z pełną odpowiedzialnością wypowiadamy słowa: „Jezu, ufam Tobie”.

Adam Żak

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

„Święty Tomasz More przed swoim męczeństwem pociesza córkę:
„Nic nie może się zdarzyć, jeśli nie chciałby tego Bóg. A wszystko, czego On chce, chociaż mogłoby wydawać się nam najgorsze, jest dla nas najlepsze”.

ŻYCZENIA

Oli Farynie – z okazji imienin – życzymy,
by życiorysy Świętych były drogowskazem w drodze do nieba.
Niech Jezus w swej dobroci
obdarza Ciebie pięknem i radością każdego dnia!
Życzymy sukcesów, przyjaźni...
Niech młodzieńcze marzenia rozkwitają i inspirują do działania!

KATECHEZA XLVII – – ZNACZENIE DNIA PAŃSKIEGO I OBOWIĄZUJĄCE ŚWIĘTA

Trzecie tysiąclecie skłania wiernych, by z nową gorliwością starali się odkrywać sens niedzieli: jej „tajemnicę”, cel jej świętowania, jej znaczenie dla życia chrześcijańskiego i ludzkiego. Konstytucja o Liturgii świętej Soboru Watykańskiego II podkreśla fundamentalne znaczenie dnia Pańskiego: „Zgodnie z tradycją apostołską, która wywodzi się od samego dnia Zmartwychwstania Chrystusa, misterium paschalne Kościół obchodzi co osiem dni, w dniu, który słusznie nazywany jest dniem Pańskim albo niedzielą”. Papież Paweł VI ponownie podkreślił znaczenie niedzieli, zatwierdzając nowy ogólny Kalendarz rzymski oraz powszechne przepisy określające porządek roku liturgicznego.

Obowiązek świętowania niedzieli - zwłaszcza przez udział w Eucharystii i przez odpoczynek w duchu chrześcijańskiej radości i braterstwa - staje się w pełni zrozumiały, jeśli pamiętamy o różnorodnych wymiarach tego dnia. W niedzielę oraz w inne dni świąteczne nakazane, wierni są zobowiązani do uczestniczenia we Mszy świętej oraz powstrzymania się od wykonywania tych prac i zajęć, które utrudniają oddawanie Bogu czci, przeżywanie radości właściwej Dniowi Pańskiemu oraz korzystanie z należącego odpoczynku duchowego i fizycznego. Od uczniów Chrystusa oczekuje się jednak, by nie mylili świętowania niedzieli, które powinno być prawdziwym uświęceniem dnia Pańskiego, z „zakończeniem tygodnia”, weekendem,

rozumianym zasadniczo jako czas odpoczynku i rozrywki. Św. Jan Paweł II nauczał: „Dzień ten stanowi samo centrum chrześcijańskiego życia. Jeśli od początku pontyfikatu nie-strudzenie powtarzam słowa: 'Nie lękajcie się! Otwórzcie, na oścież otwórzcie drzwi Chrystusowi!', to dziś chciałbym z mocą wezwać wszystkich do ponownego odkrycia niedzieli: „Nie lękajcie się ofiarować waszego czasu Chrystusowi!” (...) Czas ofiarowany Chrystusowi nigdy nie jest czasem straconym, ale raczej czasem, który zyskujemy, aby nadać głęboko ludzki charakter naszym relacjom z innymi i naszemu życiu”. Bardzo potrzebna jest tutaj autentyczna dojrzałość duchowa, aby nawet w trudnych okolicznościach można było przeżywać niedzielę w postawie pełnego posłuszeństwa Duchowi Świętemu.

Niedziela, w czasie której jest czczona tajemnica paschalna, na podstawie Tradycji apostołskiej winna być obchodzona w całym Kościele jako najdawniejszy nakazany dzień świąteczny. Ponadto należy obchodzić jako święta nakazane:

- Uroczystość Narodzenia Pańskiego (25 grudnia);
- Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi (1 stycznia);
- Uroczystość Objawienia Pańskiego (6 stycznia);
- Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa;
- Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (15 sierpnia);

f. Uroczystość Wszystkich Świętych (1 listopada).

Nakazowi uczestniczenia we Mszy świętej czyni zadość ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest sprawowana w obrządku katolickim, bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego.

Jeżeli z braku świętego szafarza albo z innej poważnej przyczyny nie można uczestniczyć w Eucharystii, zaleca się, by wierni brali udział w Liturgii Słowa, gdy jest ona odprawiana w kościele parafialnym lub innym świętym miejscu, według przepisów wydanych przez biskupa diecezjalnego, albo poświęcali odpowiedni czas na modlitwę indywidualną w rodzinie lub w grupach rodzin.

Wydaje się, że w obliczu nowych wyzwań i związanych z nimi problemów konieczne jest ponowne odkrycie głębokich uzasadnień doktrynalnych, które stanowią podstawę pierwszego przykazania kościelnego, aby wszyscy wierni uświadomili sobie wyraźnie, jak nieodzowną wartością jest niedziela w życiu chrześcijańskim. Powołując się ponownie na słowa Wielkiego Papieża „otwórzmy Chrystusowi nasz czas, aby On mógł go rozjaśnić i nadać mu kierunek. On jest Tym, który zna tajemnicę czasu i tajemnicę wieczności i ofiarowuje nam „swoją dzień” jako zawsze nowy dar swojej miłości. Ponowne odkrycie sensu tego „dnia” jest łaską, o którą należy prosić nie tylko po to, aby wypełniać w życiu nakazy wiary, ale także by dać konkretną odpowiedź na prawdziwe i głębokie pragnienia każdego człowieka”.

za: www.diecezja.radom.pl

POSŁUCHAJ PAPIEŻA FRANCISZKA

„Dzisiaj wszędzie słyszymy wołanie
o większe bezpieczeństwo.

Ale dopóki nie wyeliminuje się wykluczenia
i nierówności w społeczeństwie
i między różnymi narodami,
niemożliwe będzie wykorzenienie przemocy”.

ONA PIERWSZA UJRZAŁA ZMARTWYCHWSTAŁEGO

„Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?” Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: „Panie, jeśli ty Go przeniosłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę”. Jezus rzekł do niej: „Mario!” A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: „Rabbuni”, to znaczy: „Nauczycielu!” Rzekł do niej Jezus: „Nie zatrzymuj Mnie, jeszcze bowiem nie wstąpiłem do Ojca. Natomiast udaj się do moich braci i powiedz im: „Wstępuję do Ojca mego i Ojca waszego oraz do Boga mego i Boga waszego””. Poszła Maria Magdalena oznajmiając uczniom: „Widziałam Pana i to mi powiedział”” (J 20, 11–18).

Maria Magdalena jest jedną z najbardziej tajemniczych chrześcijańskich Świętych. Imię „Magdalena” jest właściwie nadanym jej przydomkiem, który został zaczerpnięty od nazwy miejscowości z której prawdopodobnie pochodziła - Madali, czyli miasta nad Jeziorem Tyberiadzkim w Galilei. Spory na temat jej tożsamości sięgają co najmniej Średniowiecza. Z jej imieniem łączone są trzy występujące w Ewangeliach Marie: uczennica Jezusa – Maria Magdalena, nieznaną z imienia kobieta trudniąca się prostytutką oraz Maria z Betanii – siostra Marty i Łazarza. W tradycji Kościoła Marię Magdalenę najczęściej utożsamiano z Marią jawnochrześcijańską, którą Chrystus ocalił od ukamienowania i która z wdzięczności za uratowanie życia służyła mu, stając się Jego najwierniejszą uczennicą.

Maria Magdalena w relacji wszystkich Ewangelistów jest obecna zarówno przy śmierci Jezusa na krzyżu, jak i przy pustym grobie w poranek zmartwychwstania. Jan Ewangelista opisuje szczegółowo ukazanie się Jezusa Marii Magdalenie. Jako ta, która widziała zarówno śmierć Jezusa, jak i Jego pogrzeb, może być wiarygodnym świadkiem powstania z martwych. Będąc pewna, w którym z grobów złożono ciało Jezusa po śmierci, może zaświadczyć, że ten właśnie grób jest pusty „pierwszego dnia po szabacie”. Nie ma co do tego żadnych wątpliwości; nie może chodzić o pomyłkę.

Fakt ukazania Marii Magdaleny jako świadka pustego grobu może nieco zaskakiwać, gdyż wiadomo, że w świecie żydowskim świadectwo kobiet nie posiadało waloru prawnego. Jednak

Ewangelisci podkreślają, że to właśnie kobiety były tymi, które pierwsze zauważyły fakt pustego grobu. Uczniowie byli nieobecni; żaden z nich nie towarzyszył wszystkim trzem wspomnianym momentom – śmierci i pogrzebowi Jezusa oraz odkryciu grobu bez Jego ciała. Właśnie świadectwo kobiet stało się „kamieniem węgielnym” wiary paschalnej. To Maria Magdalena pierwsza powiedziała: „Jezus żyje!”

W 2015 roku byłam w Ziemi Świętej. W Bazylice Grobu Pańskiego dotykałam miejsc niewyobrażalnie świętych. Podążałam za Jezusem Droga krzyżową rozważając w sercu Jego mękę. Dotarłam na Golgotę, widziałam miejsce ukrzyżowania Jezusa, dotykałam skały w miejscu gdzie wbity był krzyż z konającym Chrystusem. Na omdlałych nogach stałam dokładnie w miejscu, gdzie Maria Magdalena spotkała zmartwychwstałego Jezusa. To tutaj, w tym miejscu Jezus rzekł do niej: „Mario!”, a ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: „Rabbuni”, to znaczy: „Nauczycielu”. Stojąc w TYM miejscu usiłowałam całym jestestwem swoim zrozumieć, co się tutaj wydarzyło. Czy za Marią Magdaleną mam prawo powtórzyć: „Widziałam Pana i to mi powiedział”?

Obecność Marii Magdaleny w trzech kluczowych momentach paschalnego przejścia Jezusa ze śmierci do życia – przy śmierci, pogrzebie i przy pustym grobie – jest zasadnicza dla potwierdzenia prawdy o zmartwychwstaniu. Modląc się przy pustym grobie Jezusa (np. w Sanktuarium w Miechowie, czy w każdym kościele w Oktawie Wielkanocy) pamiętajmy, że właśnie TUTAJ dokonują się prawdziwe nawrócenia. Maria odwraca się całkowicie od grobu, symbolizującego śmierć, i zwraca do Jezusa – Źródła życia. Maria Magdalena, podobnie jak wszyscy uczniowie Jezusa po zmartwychwstaniu, znajduje się w jakimś momencie przełomowym, w momencie przejściowym. Dopiero Wniebowstąpienie Jezusa oraz zesłanie Ducha Świętego utworzy z nich nową wspólnotę - Kościół święty.

W kolejną wielkanocną niedzielę, zanieśmy do naszych domów wieść radosną – powiedzmy najbliższemu, jak Maria Magdalena Apostołom: „Widziałam Pana i to mi powiedział”.

opr. Jadwiga Kulik

Ps. Czytając powyższy artykuł, nie zapominajmy, że zgodnie z Tradycją Kościoła, niezapisaną na kartach Ewangelii, pierwsza Zmartwychwstałego ujrzała Jego Matka.

KONKURS DLA DZIECI

Pytania dotyczą tekstu dzisiejszej Ewangelii.
Losowanie nagród za tydzień.

1. Ile jest mieszkań w domu Ojca?

Odpowiedź:

2. Kto widzi Jezusa – widzi także Kogo?

Odpowiedź:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

KALENDARZ LITURGICZNY

14 maja 2017r. - NIEDZIELA
Imieniny: Bonifacego, Macieja
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Dz 6, 1-7
PSALM 33, 1-2. 4-5. 18-19
2. czytanie: 1 P 2, 4-9
EWANGELIA: J 14, 1-12

15 maja 2017r. - PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Zofii, Izydora, Jana
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Dz 14, 5-18
PSALM 115, 1-2. 3-4. 15-16
EWANGELIA: J 14, 21-26

16 maja 2017r. - WTOREK
ŚW. ANDRZEJA BOBOLI,
PREZBITERA I MĘCZENNIKA
Imieniny: Małgorzaty, Andrzeja
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Ap 12, 10-12a
PSALM 34, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9
2. czytanie: 1 Kor 1, 10-13. 17-18
EWANGELIA: J 17, 20-26

17 maja 2017r. - ŚRODA
Imieniny: Sławomira, Brunona, Weroniki
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Dz 15, 1-6
PSALM 122, 1b-2. 4-5
EWANGELIA: J 15, 1-8

18 maja 2017r. - CZWARTEK
Imieniny: Feliksa, Eryka, Alicji
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Dz 15, 7-21
PSALM 96, 1-2a. 2b-3. 10
EWANGELIA: J 15, 9-11

19 maja 2017r. - PIĄTEK
Imieniny: Mikołaja, Piotra
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Dz 15, 22-31
PSALM 57, 8 i 10. 11-12
EWANGELIA: J 15, 12-17

20 maja 2017r. - SOBOTA
Imieniny: Aleksandra, Bernardyna
LITURGIA SŁOWA:
1. czytanie: Dz 16, 1-10
PSALM 100, 2-3. 4-5
EWANGELIA: J 15, 18-21

ŚW. JAN PAWEŁ II MÓWI O NIEDZIELI

„Już w czasach apostołskich
„pierwszy dzień po szabacie”,
czyli pierwszy dzień tygodnia
zaczął wyznaczać cały rytm życia
uczniów Chrystusa”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj podczas Mszy świętej o godz. 9⁰⁰ dzieci z klas trzecich ze Szkoły Podstawowej nr 23 będą przeżywały Uroczystość I Komunii świętej.
2. Zapraszamy na Nabożeństwa majowe. W niedzielę o godz. 17²⁰; natomiast w dni powszednie o godz. 17³⁰.
3. W sobotę, 20 maja, w Częstochowie odbędzie się Spotkanie Wspólnot Odnowy w Duchu Świętym. Wyjazd spod naszego kościoła o godz. 5⁰⁰. Koszt: 45 zł. Zapisy w zakrystii i kancelarii parafialnej.
4. W przyszłą niedzielę, 21 maja, podczas Mszy świętej o godz. 9¹⁵, dzieci z klas czwartych ze Szkoły Podstawowej nr 9 będą przeżywały Rocznicę I Komunii świętej.

CHLEB I WINO PRAWDZIWYM CIAŁEM I KRWIĄ CHRYSYTA PRZEZ PRZEISTOCZENIE

A oto Ołtarz Eucharystyczny
w każdym katolickim kościele.
On znaczy dla nas wszystkich
Wiesz, jak dużo, jak bardzo wiele.
Trudno to wyrazić prostymi ludzkimi słowami...
Spróbujmy pomyśleć nad tym -
- Swą głęboką wiarą pokonamy myślenie.
Choć więc wierzymy, że tak jest
Wierzymy w ten Wielki Boży Cud
Pomóż, Panie, w tej wierze trwać;
Zmiłuj się, Panie, nad nami!
Przecież podczas każdej Mszy świętej
Przy Podniesieniu, Przeistoczeniu, kiedy kapłan
unosi z Chlebem i Winem swe dłonie
My pochylamy za chwilę z czcią głowy
A nasze ludzkie serce
Przed tą Tajemnicą Świętą
po prostu z miłości i zachwytu tonie.
Bo oto właśnie wtedy Chleb zamienia się w Ciało,
a Wino - w Krew Przenajświętszą Chrystusa
I to tak trudno pojąć rozumem,
Lecz głęboko w Tę Tajemnicę wierzy
każda ludzka dusza...
A potem, gdy kapłan udziela Komunii świętej
nam, zwykłym ludziom,
To serce ze szczęścia śpiewa
Jezusowi Chrystusowi radosną chwałę pieśń.
Wszak w sercu tym biednym, człowieczym
gości Prawdziwy Jezus.
Jemu po wieczne czasy
Niech będzie niewysławiona, ogromna cześć!
Chwała Tobie Jezu!

Katarzyna Wilczyńska